

Töö kiidab tegijat

Lambakasvataja Petskin

Elas kord üks noor poiss Petskin, kelle unistus oli olla lambakasvataja. Ühel päeval läks ta metsa äärde jalutama ja istus künka peale. Aina unistas ja unistas. Kui äkki nägi eemal ühte tallekest. Petskin võttis tallekese endaga koju kaasa. Ta hakkas tallekese eest hoolitsema ja pani talle nimeks Silje. Paar päeva läks mööda ja Petskin läks taas metsaäärde jalutama. Seekord kohtus ta seal kolme tallekesega. Ta viis ka need tallekesed koju. Tallekesed said nimed Priit, Sander ja Anu. Tallekesed kohtusid Siljega ja said kohe üksteisega hästi läbi. Nad mängisid koos iga päev. Petskinil oli nii tore vaadata, kuidas tallekesed omavahel läbi saavad.

Petskin kogus talveks heina ja kartuleid, et tallekestel oleks talvel mida süüa. Talve saabudes viis Petskin tallekesed lauta. Petskin ise oli nii õnnelik, et ta unistus läkski täide. Lõpuks saigi temast lambakasvataja. Talv sai läbi. Tallekesed kasvasid aina suuremaks ja suuremaks. Petskin rõõmustas nende kasvamise üle. Ta hakkas mõtlema, mida edasi teha. Kuidagi peaks oma lambakasvatusest ka kasu saama. Tallekestest said suured lambad, kellelt sai villa võtta. Villast hakkas Petskin kuduma kindaid, mütse, salle, kampsuneid ja sokke. Ta tegi müügileti, kus kõiki oma tooteid müüa. Ta müüs ka villa. Leti kohale kirjutas suure plakati:

TULGE OSTMA! MÜTSID, SALLID, KINDAD ANNAVAD TALVEL SOOJA!

Müük läks hästi. Lammaste kasvades leidis Petskin, et kaks lammast annavad ka piima. Need olid Silje ja Anu. Ta hakkas lambaid lüpsma. Et piimast saaks erinevaid tooteid teha, vajab Petskin suuremaid ruume. Ta leidis ühe väikese majakese, mis ei maksnud palju. Petskin õppis internetist, kuidas teha juustu. Esialgu kõik ei õnnestunud, kuid varsti valmis hea juust. Müügiletti saatis edu. Ainuke mure oli, et lõng oli ainult valge. Tundus igav. Ta korjas metsast madarajuuri ja värvis sellega lõnga. Valgest lõngast sai sooja punase tooniga lõng. Nüüd sai kududa mitmevärvilisi sokke ja kindaid. Lõpuks õppis ta ka vestide kudumise ära. Petskin aina rõõmustas oma õnnestumiste üle.

Aga midagi oli nagu ikka puudu. Lõpuks mõtles Petskin välja, mis puudu oli. Koerad! Täpsemalt puudu oli kaks bernhardiini. Petskin läks järgmine päev loomapoodi ja ostiski kaks bernhardiini. Koerad said kohe lammastega sõbraks.

Ühel päeval märkas Petskin, et lammas Silje hakkas poegima. Petskin kutsus kiiresti loomaarsti. Siljel sündis neli talle, kolm tüdrukut ja üks poiss. Talled said nimeks Tutti, Anni, Joosep ja Mann. Lambakasvataja Petskinil oli nüüd juba suur kari karjatada.

Kohalikus ajalehes ilmus artikkel lambakasvatajast Petskinist. Seal oli kirjas, et küla kõige parem lambakasvataja on Petskin! See tõi Petskinile naeratuse näkku ja ta ütles:

“ELUS TULEBKI SUURELT UNISTADA! NB! ISEENDA TÖÖ KIIDAB TEGIJAT!”

Petskin elas oma lambaste, tallekeste ja koertega õnnelikult elu lõpuni.